

Standaard Jachthondenproef Beesd, dé proef voor de Nederlandse jachthond

Al sinds jaar en dag organiseren de Vereniging Drentsche Patrijshond (VDP) en de Nederlandse Vereniging voor Stabij- en Wetterhonden (NVSW) een SJP in Beesd. Vorig jaar moesten we wegens corona helaas overslaan, maar nu was het dan weer zover. Op naar Mariënwaerd met de nationale trots van het jachtveld!

Heerlijkheid Mariënwaerd, onder andere bekend van de tv serie 'In het hart van ons landgoed' en de heerlijke jams en curds, is een eeuwenoud familie-landgoed van ruim 900 hectare aan de rand van het Betuwse dorp Beesd. Het is een veelzijdig landgoed met akkers, weilanden, bossen, lanen en grienden. Zoals keurmeester Jan Moerkens mij vertelde: 'Om goede levensband te onderbouwen zou iedereen die in Nederland woont verplicht gesteld moeten worden minimaal eenmaal per jaar naar Mariënwaerd te gaan om te aanschou-

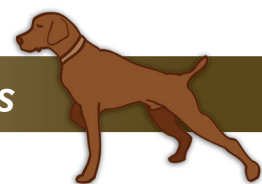

wen hoe mooi Nederland is en dat de bezoekers goed met elkaar om kunnen gaan.' Eens, het is prachtig; ik noem het niet voor niets steevast de mooiste proef van het jaar. Het landgoed is al sinds 1734 in handen van de familie Van Verschuer. De familie is betrokken bij de Nederlandse jachthonden en bij elke proef is een familielid aanwezig om de wisselbeker uit te reiken.

Deze keer is dat barones Lotje van Verschuer.

Beesd is een kleinschalige proef en dat komt omdat de doelgroep alleen uit de Nederlandse jachthondenrassen bestaat. De sfeer is altijd gemoedelijk, de voorjagers gunnen elkaar het succes en leven mee als het niet lukt, en het is leuk om ervaringen uit de trainingen

Beste A: Chris Wielders en Zowi

te delen die dan ook herkenbaar zijn voor de ander. Een andere reden van de kleinschaligheid is dat er (te) weinig gewerkt wordt met onze rassen, en dat geldt dan met name voor de Friezen. Deze proef is door het ons-kent-ons-gevoel dan ook zeer geschikt voor onervaren voorjagers met een Drent of een Fries.

Dit jaar zijn er 38 deelnemers waarvan 31 Drentse Patrijshonden, 4 Stabijhounen en 3 Wetterhounen. Er gaan 6 combinaties op voor het C-diploma, 22 voor het B-diploma en 10 voor

het A-diploma. De proeven verlopen vlot. Makkelijk is het niet. Wat er over het veld heeft gelopen waar het aangelijnd en los volgen wordt gedaan, weet ik niet, maar het regent zeker geen tieners. Het apport uit diep water valt ook niet mee vanwege enkele meters lilies vanaf de waterkant. Sommigen

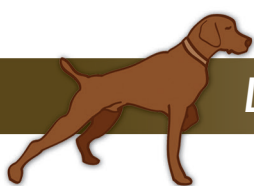
honden willen er niet in, andere komen vast te zitten, maar de meeste redden het gelukkig uiteindelijk wel om in elk geval een voldoende te halen.

Over water is anders dan anders. Al jaren lag daar de oude roestige boltjalk Aeltje, uit 1908, op de kant. Ze is ooit als strotransporteur gebruikt voor een Groningse strokartonfabriek en jaren geleden gekocht door baron Frans van Verschuer. In maart van dit jaar is de tjalk opgehaald en voor restauratie naar Museumwerf Vreeswijk gebracht. Kort voor de proef is Aeltje zelfstandig naar de thuishaven gevaren. Daar wordt verder gewerkt aan de inrichting van het schip tot rondvaartboot. Mooi dat de baron dit stukje Nederlandse cultuurhistorie heeft weten te behouden! Dit jaar is het dus leeg aan de overkant, behalve dan wat opslag aan werkmateriaal. Het watertje, een zij-arm van de Linge, is uitgebaggerd waardoor de kanten zeer steil zijn. Gelukkig is het droog, anders was het een glijbaan geworden. Toch vallen hier nog aardig wat nullen.

Na afronding van de proeven is daar de altijd gezellige nazit, terwijl het wedstrijdsecretariaat hun prestatie van de dag levert. De punten zijn geteld, de diploma's zijn geprint en getekend, en

*Aanmelden en
uitsturen:
Henning Wilstrup
met zijn 'Drent'
Aya*

daar is dan 'de stem' van de dag die aankondigt dat de prijsuitreiking begint.

Bij de C's wordt slechts 1 diploma uitgereikt en die is voor Margriet Onderstal met haar Stabijhoun Jelske. Met 35 punten is dat een mooi resultaat voor de jonge hond van nog maar 14 maanden oud.

Van de 38 combinaties die opgingen voor een B-diploma mogen er 8 een diploma halen. Willeke Loots wint met haar Fiene van 't Wilhoeckske de B-klasse met 73 punten. Dan de A-klasse. Nu wordt het spannend. Er is namelijk een speelse vorm van concurrentie tussen de verenigingen om de wisselprijs. Meestal neemt een Drent 'm mee naar huis. Nummer 4 wordt naar voren geroepen, een Wetterhoun, nummer 3, een Drent, en dan staan er nog een Wetterhoun en een Drent. Barones Lotje staat te glunderen, zou ze de wisselprijs eindelijk weer eens aan een Fries mogen overhandigen?

Speaker van de dag Olaf Geerse zegt – 'en dat komt echt uit mijn mond' – dat de dirigeer van de Wetterhoun heel mooi was om te zien, maar tot zijn opluchting gaat de wisselprijs toch weer naar een Drent.

Het is een succesvolle dag. Voor vier A-diploma's moeten we ver terug in de geschiedenis. Na wat grasduinen op de site van Orweja ontdek ik dat het al minstens 12 jaar geleden is, wellicht nog langer maar niet alle uitslagen zijn digitaal beschikbaar. Het is ook een mooie dag die we afsluiten. De organisatie is top, vrijwilligers en deelnemers zijn goedgehumeurd en wat ook echt helpt is, zoals een makelaar zou zeggen: 'locatie, locatie, locatie'. En dan voeg ik ook nog het fijne keurmeestercorps toe met hart voor de Nederlandse rassen. Met of zonder diploma is deze dag er steeds weer eentje om in te lijsten. Onderstaand het reas van de 4 A-diploma's

Brigitte Elsman met Amber, A-diploma – 84 punten 4e plaats

"Ik ben ooit met mijn eerste Stabijhoun via puppytraining in aanraking gekomen met jachtraining, inmiddels mijn 'tweede huwelijk' zoals ik weleens grap.

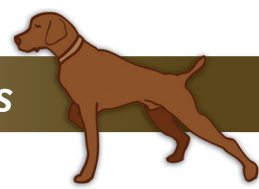
Brigitte Elsman met Stabij Amber

Sinds 2014 werk ik met Hester Harns van de Meiakkers, roepnaam Amber, een F1 Wetterhoun. Haar moeder is een Wetterhoun en haar vader een Labrador. Wie denkt dat het door het Labradorbloed makkelijker werken is, vergist zich: er zit een fijne Friese kop op. Voor mij maakt dat het werken juist zo uitdagend en aantrekkelijk. Ik wil vooral plezier hebben in het werken met mijn hond. Genieten is belangrijker dan winnen!

Uiteraard is het wel prettig dat al dat harde werken, de vele kilometers rijden en het afzien zich vertalen in een mooi diploma. Vandaag in Beesd is dat ge-

lukt. Het is onze 2e A en ik ben hier heel trots op! Het geeft veel voldoening, net als een mooie jachtdag waarbij de hond lekker kan werken. We zijn nog op jacht naar een 'hoge' A in de hoop deel te kunnen nemen aan een MAP A-proef.

Beesd is en blijft bijzonder. Het is een mooie kleinschalige proef. Ik doe al sinds 2003 mee en ik zie altijd veel bekenden. Onze rassen hebben veel overeenkomsten en ook wel dezelfde problemen. Op zo'n dag is het altijd fijn om hier informatie over uit te wisselen. Er is weinig rivaliteit; voorjagers met Nederlandse honden gunnen het een andere voorjager en hond ook".

Hette Grijpma met Zepp Fenna van 't Roetslat – 3e plaats 85 punten

"Eén van de laatste vrijdagen van juli zijn we gewend om, met uitzondering van vorig jaar, 's morgens vroeg richting Beesd te gaan. De SJP op landgoed Mariënwaerd is, door de gemoedelijkheid en het vooruitzicht van mooi hondenwerk in een prachtige omgeving, voor ons een gezellig dagje uit. De weervoorsichten zijn ook zonder meer goed. In de aanloop naar de proef hebben we alleen de C-proeven en de dirigeer een paar keer getraind. Onze Drent Zepp Fenna van 't Roetslat, roepnaam Bor, is inmiddels ruim 8 jaar. Als praktijkhond en in bezit van een PJP B moet de rest geen probleem zijn. Na de controle door de dierenarts worden we weer aan de coronamaatregelen herinnerd. Niks met elkaar even op het terras zitten, maar alles op 1,5 meter afstand, vaak bij de auto, met alleen de supporters uit het gezin.

Na de opening en de duidelijke uitleg door speaker Olaf gaan de deelnemers richting de proeven. Wij zijn in het midden van de groep ingedeeld en beginnen met het apport over water. Leuke proef om mee te beginnen en zo de opgebouwde spanning een beetje uit de hond te halen. Het apport komt vlot binnen en we gaan door naar de markeer. Altijd spannend, maar met aftrek van een schoonheidspuntje komen we hier ook door. We lopen de proeven verder af. Hier en daar laten we

wat puntjes liggen, waarbij het gebruik van de dummy's bij de C-proeven niet door Bor wordt gewaardeerd en we hier ook de meeste aftrek krijgen. Op naar de dirigeer.

Deze proef ligt mooi. Er staat een mooie wind en het veld wordt begrensd door een haag en een perceel maïs. Na drie geslaagde pogingen met mooi dirigeerwerk en drie minder geslaagde zijn wij aan de beurt. De korte duif komt binnen en nu moet de verre bij de haag opgehaald worden. Ik kies ervoor om Bor langs de haag diepte te laten maken waarbij mijn grootste angst is dat hij verwaaiing krijgt van iets of de helper achter de haag waardoor hij uit het zicht verdwijnt. Alert om in te grijpen, en eerder dan ik had verwacht, reageert hij op verwaaiing. Een commando doet hem de goede kant oplopen en de tweede duif komt ook binnen.

Eindelijk mogen we, na veel pogingen, een keer aan de sleep beginnen. De sleep wordt uitgewerkt en nadat hij de nijlgans nog even aan het publiek heeft geshowd, komt ook deze binnen. Het blijft nog even spannend, maar bij de diploma-uitreiking blijkt al snel dat er 4 A-diploma's te vergeven zijn. Wij zijn derde geworden en superblij met dit resultaat. Trots op onze Bor met dit A-diploma. Deze is inmiddels uitgeblust en doet de dag in zijn dromen nog een keer over".

Anita Hoogendoorn met Jeppe 2e plaats 87 punten

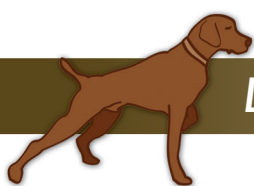
"Bij de inschrijving moet ik aangeven waar we voor op gaan. Ik zeg A. Oei, zei ik dat echt? Mijn guppy is nog maar 3... Het doel is een hoge B om te mogen MAP'pen, naast de B van vorig jaar. De B-onderdelen komen we goed door al is het af en toe billen knijpen en moet ik hier en daar een extra commando geven wegens te speels: 'hey helper, jij ook hier?' Apport uit diep water en de markeer gaan niet soepel en we moeten tevreden zijn met een 6. De rest gaat gelukkig goed, zodat we de B afsluiten met 68 punten. Doel bereikt.

Dan de dirigeer, voor het eerst in mijn 'carrière'. Een lastig veld met links maïs en rechts een haag, zonder ook maar enig houvast als indicatie van de diepte. De lijnen heb ik wel scherp. De wind komt van rechts en ik kies de rechtse duif op 130m eerst. Ze loopt in een keer recht op de duif, vol vertrouwen, top! Dan de tweede duif, op 100m. Hier moet ik iets handelen, en daarbij luistert ze fantastisch. Territoriumfluit doe ik niet aan op de dirigeer; als ze onder de wind komt, komt het zeker goed. Verbale instructies doe ik ook niet aan, alleen handgebaren en fluitsignalen, rust in het veld, rust bij mij, rust bij Jeppe. We halen een 9.

Tot slot de sleep. Hier ben ik nooit bang voor geweest, maar nu ik dichtbij de eerste A zit, mag er natuurlijk niets meer misgaan en wordt het toch ineens spannend. De lijn naar de start van de sleep neemt ze met een boog, waarbij ze toch precies aanstuurt op het startpunt. Mooi, want daar laat ze dus alvast geen punt liggen. Even de geur inprenten en dan gaat Jeppe als een jekko over het spoor, neemt de haken goed, en dan hoor ik via de walkietalkie 'hond komt eraan met gans'. In stevig tempo komt ze op me af. Wat ben ik ongelooflijk trots! De tranen staan in mijn ogen!

Bij de diploma-uitreiking blijkt dat we een 10 voor de sleep hebben en 2e zijn geworden. Totaal 87 punten. Ik kwam voor een hoge B voor de B MAP's en vertrek met een hoge A voor de A MAP's. WOW! Een keurmeester zegt in de nazit dat Jeppe goed een A MAP aan

Beste A, B, en C. V.l.n.r. A: Zowi Balou van Selihof - Chris Wielders, B: Fiene van 't Wilhoeckske - Willeke Loots en C: Jelske - Margriet Onderstal

moet kunnen met haar tempo. Mijn dag kan niet meer stuk!"

Chris Wielders met Zowi Balou van Selihof – 1e plaats 90 punten

"Trots en voldaan rijden we met de prachtige wisselbeker terug naar huis. Hoewel ik de wisselbeker met Zowi voor het eerst win, heb ik hem met mijn vorige Drenten al driemaal mee naar huis mogen nemen. Toch blijven de spanning en het trotse gevoel nog steeds even mooi om op deze prachtige locatie de beker in ontvangst te nemen.

Zowi werkt de hele dag goed, al krui-
pen we bij de markeer door het oog
van de naald. Zowi springt eerst in, en
moet daarna nog even in het valge-
bied zoeken. Gelukkig is het met een
zesje voldoende, maar als ze iets langer
had moeten zoeken naar de kraai had
de dag zomaar heel anders kunnen
verlopen. Nu kunnen we ons richten op
de MAP A wedstrijden. Aangezien Zowi
pas 4 jaar is, kunnen we nog wat jaar-

tjes vooruit. Op de laatste Nimrod heeft
Cor Kortsmid met Laika laten zien dat
het ook voor een Drentse Patrijshond
mogelijk is om deelname af te dwingen.
We gaan dan ook hard trainen zodat dit
geen droom blijft, maar werkelijkheid

wordt. Voordat het zover is, gaan we
eerst volgend jaar in Beesd de beker
verdedigen".

Tekst: Anita Hoogendoorn

Foto's: Michael van der Burg

